సందేశం

మహత్తర రష్యన్ సోషలిస్టు విప్లవ శతాబ్ది వార్షికోత్సవం సందర్భంగా రష్యన్ విప్లవంలో ఇమిడి వున్న అంతస్సారపు విశ్వజనీన సత్యాన్ని సదా ఎత్తిపట్టండి! మన దేశ నిర్దిష్టతకు అనుగుణంగా దాన్ని ఆచరణలో అమలు చేయండి!

కేంద్రకమిటీ,

సీపీఐ (మావోయిస్టు)

సెప్టెంబర్ 21, 2017.

మహత్తర రష్యన్ సోషలిస్టు విప్లవ శతాబ్ది వార్షికోత్సవం సందర్భంగా

రష్యన్ విప్లవంలో ఇమిడి వున్న

అంతస్సారపు విశ్వజనీన సత్యాన్ని సదా ఎత్తిపట్టండి!

మన దేశ నిర్దిష్టతకు అనుగుణంగా దాన్ని ఆచరణలో అమలు చేయండి!

– కేంద్రకమిటీ, సిపిఐ (మావోయిస్టు),

సెప్టెంబర్ 21, 2017.

నవంబర్ 7, 1917 రోజు రష్యా విప్లవ విజయ దినం. అది ప్రపంచ కార్మిక-కర్షక, తదితర శ్రమజీవులు వర్గ దోపిడీ, పీడనల నుంచి విముక్తిని సాధించుకునే దిశలో ఒక ముందడుగుగా ఆనందోత్సాహాలను వ్యక్తం చేస్తూ ఉత్సవాలను జరుపుకునే రోజు, శపథం చేసే రోజు. దీన్ని మరింత స్పష్టంగా చెప్పాలంటే రష్యన్ విప్లవాన్ని పెట్టుబడిదారీ విధానపు అంతులేని దోపిడీ, తీవ్రమైన పీడనల నుంచి విముక్తి వైపుగా పురోగమించే మార్గంలో ఒక మైలురాయిగా నిలిచే విజయంగా వాళ్లు చూస్తారు. నిజానికి సమాజంలో వర్గాలు ఉద్భవించి, వర్గ పోరాటం ప్రారంభమైనప్పటి నుంచి బానిస సమాజంలో బానిస యజమానులకు వ్యతిరేకంగా బానిస తిరుగుబాట్లు, భూస్వామ్య సమాజంలో భూస్వాములకు వ్యతిరేకంగా బూర్జువా విప్లవాలు జగమెరిగినదేఅయితే, బానిస తిరుగుబాట్లు, రైతాంగ తిరుగుబాట్లు, బూర్జువా విప్లవాల ద్వారా సామాజిక వ్యవస్థలలో మార్పు వచ్చినప్పటికీ, ఇవి ఒక రూపంలోని దోపిడీ వ్యవస్థ స్థానంలో మరొక రూపంలోని దోపిడీ వ్యవస్థను ప్రవేశపెట్టాయి. వీటి వల్ల రూపంలో ఎంతటి విప్లవాత్మకమైన మార్పులు వచ్చినప్పటికీ, అంతస్సారంలో అవన్నీ దోపిడీ వ్యవస్థలే ఎటువంటి మౌలిక గుణాత్మక మార్పు రాలేదు. అంటే, ప్రపంచంలో పాత దోపిడీ పాలకవర్గాలను కూలదోసి కార్మికవర్గ, కార్మిక-కర్షక, తదితర శ్రమజీవుల రాజ్యాన్ని స్థాపించిన మొట్టమొదటి విప్లవం రష్యన్ నవంబర్ విప్లవం మాత్రమేనని మనం చెప్పవచ్చు. అందువల్ల, దీన్ని మైలురాయి అనీ, ప్రమాణచిహ్నం అనీ, వర్గ పోరాట చరిత్రలో అత్యంత గుణాత్మక ప్రత్యేకతతో కూడిన ఒక ప్రత్యేక ఘటన అనీ కూడా వర్ణిస్తారు. కామ్రేడ్ మావో ఇలా అన్నారు, “అక్టోబర్ సోషలిస్టు విప్లవం రష్యా చరిత్రలోనే కాక, ప్రపంచ చరిత్రలో కూడా ఒక నూతన యుగాన్ని ఆరంభించింది.” (వైరుధ్యాల గురించి - కామ్రేడ్ మావో). తిరిగి మహత్తర రష్యా అక్టోబర్ విప్లవ 40వ వార్షికోత్సవం సందర్భంగా 6 నవంబర్ 1957న రష్యన్ సుప్రీం సోవియట్ (ఇందులో సోవియట్ యూనియన్, యావత్తు జాతుల సోవియట్లు ఉండినాయి) ఎదుట ఇచ్చిన ఒక ఉపన్యాసంలో మావో ఇలా అన్నారు, “మన విప్లవ ఉపాధ్యాయులు కామ్రేడ్ లెనిన్ 40 యేళ్ల ముందు

సోవియట్ ప్రజలు కొనసాగించిన మహత్తర రష్యన్ విప్లవం ప్రపంచ చరిత్రలో ఒక నూతన యుగాన్ని ఆరంభించింది. .... చరిత్రలో అనేక రకాల విప్లవాలు జరిగాయి. అయితే, అక్టోబర్ సోషలిస్టు విప్లవంతో పోల్చదగ్గ విప్లవం ఒక్కటి కూడా లేదు. గడిచిన వేలాది సంవత్సరాలుగా యావత్తు ప్రపంచ శ్రమజీవులు, ప్రగతిశీల శక్తులు ఒక మనిషిని మరో మనిషి మానవులను మానవులు దోచుకోవడానికి వీలులేని సమాజాన్ని స్థాపించే విషయం గురించి కలలు కంటూ ఉండేవి. ప్రపంచంలోని నాలుగవ వంతు భాగంలో మొట్టమొదటిసారి అక్టోబర్ విప్లవం విజయవంతమైనప్పుడు మాత్రమే ఈ కలలు నెరవేరడం సాధ్యమైంది."

'కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రణాళిక' ద్వారానే మహనీయులు మార్క్స్-ఏంగెల్స్‌లు మొట్టమొదటిగా పెట్టుబడిదారీ విధానం ధ్వంసం కావడం, సోషలిజాన్ని స్థాపించడం అనివార్యమనే విషయాన్ని చెప్పారు.

పెట్టుబడిదారీ విధానం ధ్వంసం కావడం, సోషలిజాన్ని స్థాపించడం అనివార్యమనే సిద్ధాంతాన్ని మొట్టమొదటిసారిగా మహనీయుడు మార్క్స్ ముందుకు తెచ్చారనే విషయం ప్రపంచ కార్మిక-కర్షక, శ్రమజీవులతో సహా సాధారణ ప్రజలందరికీ తెలిసిందే. "పెట్టుబడిదారీ వర్గం తనకు సమాధి కట్టే వారిని పుట్టిస్తుంది. వారి పతనం, కార్మికవర్గ విజయం, రెండూ అవశ్యం" అని కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రణాళికలో మనం చూడవచ్చు. "కమ్యూనిస్టుల తక్షణ లక్ష్యం ఇతర సకల కార్మికవర్గ పార్టీల లక్ష్యమే. అంటే కార్మికవర్గం ఒక వర్గంగా సంఘటితం కావడం, పెట్టుబడిదారీ వర్గ ఆధిపత్యాన్ని కూలదోయడం, కార్మికవర్గం ద్వారా రాజకీయాధికారాన్ని సాధించడం" (మార్క్స్-ఏంగెల్స్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రణాళిక) గురించి కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రణాళిక మనకు నేర్పింది.

అంటే మార్క్స్-ఏంగెల్స్‌లు ఈ చారిత్రాత్మక సిద్ధాంతాన్ని ప్రపంచం ముందుకు తీసుకొచ్చారు. అయితే ఈ సిద్ధాంతాన్ని ఆచరణలో అమలు చేయడానికి, అంటే పెట్టుబడిదారీ వర్గ ఆధిపత్యాన్ని కూలదోయడం, కార్మికవర్గం ద్వారా రాజకీయాధికారాన్ని సాధించడం కోసం 1917 వరకూ వేచి ఉండాల్సి వచ్చింది. అయితే, 1871లో పారిస్ కమ్యూన్‌లో కార్మికవర్గం రాజకీయాధికారాన్ని హస్తగతం చేసుకోవడం కోసం మొట్టమొదటిసారి వీరోచిత పోరాటాన్ని నిర్వహించింది. అయితే, పెట్టుబడిదారీ సాయుధ అణచివేత వల్ల అందులో అది ఓటమిని చవిచూడాల్సి వచ్చింది.

నిజానికి, మార్క్స్-ఏంగెల్స్‌ల చారిత్రాత్మక సిద్ధాంతాన్ని వ్యవహారికంగా కార్మికవర్గ సిద్ధాంతం అని పిలువవచ్చు. కార్మికవర్గ విప్లవం వ్యక్తిగత యాజమాన్యం స్థానంలో సమిష్టి యాజమాన్యాన్ని స్థాపిస్తుంది. సకల దోపిడీ వ్యవస్థలను, దోపిడీ వర్గాలను నిర్మూలిస్తుంది. ప్రపంచాన్ని కుదిపివేసే ఇటువంటి విప్లవం తీవ్ర, భీషణ వర్గ పోరాటాల గుండా ప్రయాణించడం, అనివార్యంగా సుదీర్ఘ, మెలికలు-మలుపులతో కూడిన మార్గం గుండా కొనసాగడం, ఇందులో అడుగడుగునా

అపజయాలు ఎదుర్కోవలసి రావడం అత్యంత సహజమైన విషయం.

కామ్రేడ్ లెనిన్ కూడా ఒకసారి ఇలా అన్నారు : 'మనం ఈ విషయంలో, దీని అంతస్సారం నుంచి ఆలోచిస్తే, ఏదేని నూతన ఉత్పత్తి విధానం దీర్ఘకాలం పాటు ఒకదాని తర్వాత మరొకటి అపజయాలను ఎదుర్కొనకుండా, తప్పులు చేయకుండా, ఎదురుదెబ్బలు తినకుండా తక్షణం నిలదొక్కుకోవడం అనేది చరిత్రలో ఎప్పుడైనా జరిగిందా?' (లెనిన్, ఒక మహా ప్రారంభం నుంచి).

రష్యన్ విప్లవ చరిత్ర కూడా మెలికలు–మలుపులు, ఎగుడు–దిగుళ్లతో కూడిన మూడు విప్లవాల గుండా కొనసాగింది!

మహనీయులు లెనిన్, స్టాలిన్, వారి ప్రత్యక్ష నాయకత్వంలో నడపబడిన సోవియట్ యూనియన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ (బోల్షివిక్) నేతృత్వంలో నవంబర్ 7, 1917 (రష్యన్ క్యాలెండర్ ప్రకారం అక్టోబర్) సోషలిస్టు విప్లవం విజయవంతమైంది. అయితే, ఒకే దెబ్బ లేదా ప్రయత్నంలో ఈ సోషలిస్టు విప్లవం విజయవంతం కాలేదు. ఇందుకు భిన్నంగా, మూడు విప్లవాల గుండా కొనసాగడం ద్వారానే 1917 సోషలిస్టు విప్లవం విజయవంతమైంది. ఈ మూడు విప్లవాలు ఇవి : 1905 పెట్టుబడిదారీ ప్రజాస్వామిక విప్లవం, 1917 ఫిబ్రవరి పెట్టుబడిదారీ ప్రజాస్వామిక విప్లవం, 1917 అక్టోబర్ (ప్రస్తుతం నవంబర్) సోషలిస్టు విప్లవం.

అయితే, మొట్టమొదటి 1905 రష్యన్ విప్లవం ఓటమితో ముగిసింది. అది పరాజయం పొందడానికి దారితీసిన కారణాలను లోతుగా అర్థం చేసుకోవడం మనకు ఎంతో అవసరం. ఎందుకంటే మనం కూడా భారత విప్లవ ప్రస్తుత దశలో ఎగుడు–దిగుళ్లు, వెనకడుగు వేయడం, దెబ్బతినడం మొదలైన వాటిని ఎదుర్కొంటున్నాము. ఏది ఏమైనప్పటికీ, మొదటి రష్యన్ విప్లవ ఓటమికి మూల కారణాలను రష్యన్ బోల్షివిక్ పార్టీ సమీక్షిస్తూ ముందుకు తెచ్చిన విషయాలు సంక్షిప్తంగా ఇవి :

1. విప్లవంలో జారు రాచరికానికి వ్యతిరేకంగా ప్రస్తుతం కార్మికులు, రైతాంగం మధ్య దృఢమైన సహకారం స్థాపించబడలేదు.
2. రైతాంగంలో ఒక పెద్ద సెక్షన్ జారు రాచరికాన్ని నిర్మూలించడం కోసం కార్మికులకు సహకారాన్ని అందించేందుకు సిద్ధంగా లేదు. దాని ప్రభావం సైన్యం ఆచరణపై కూడా పడింది. సైన్యంలో ఎక్కువ మంది సైనికులు సైనిక దుస్తులు ధరించిన రైతుల కొడుకులే ఉండినారు. జారు సైన్యంలో అనేక దళాలలో అసంతృప్తి, తిరుగుబాటు పెల్లుబికాయి, అయితే ఎక్కువ మంది సైనికులు కార్మిక సమ్మెలను, తిరుగుబాట్లను అణచివేయడంలో జారుకు మద్దతు ఇచ్చారు.

3. కార్మికుల చర్యలు కూడా అంత సంఘటితంగా లేవు. విప్లవ పోరాటంలో వాళ్లు 1906లో ఎక్కువ క్రియాశీలంగా భాగస్వామ్యం వహించడం ఆరంభమైంది. అయితే ఆ సమయానికి కార్మికవర్గ అగ్రగామి దళం బాగా బలహీనపడిపోయింది.

4. కార్మికవర్గం విప్లవానికి ప్రధానమైన, ముఖ్యమైన శక్తిగా ఉండింది. అయితే కార్మికవర్గ పార్టీ కేడర్లలో తగినంత ఐక్యత, దృఢత్వం లేవు. రష్యన్ సోషల్ డెమోక్రటిక్ లేబర్ పార్టీ (ఆర్.ఎస్.డి.ఎల్.పి.) – కార్మికవర్గ పార్టీ – బోల్షివిక్, మెన్షివిక్ అనే రెండు గ్రూపులుగా విడిపోయి ఉండింది. బోల్షివిక్కులు స్థిరమైన విప్లవ పంథాలో నడిచే వాళ్లు. వారు జారు రాచరికాన్ని నిర్మూలించాలని కార్మికులకు పిలుపునిచ్చారు. మెన్షివిక్కులు రాజీపడే ఎత్తుగడలతో విప్లవానికి అవరోధాలు సృష్టించారు. కార్మికుల్లోని ఒక పెద్ద సెక్షన్ మనసులో సందేహాల్ని సృష్టించారు, కార్మికవర్గంలో చిచ్చుపెట్టారు. అందువల్ల, కార్మికులు విప్లవంలో నిరంతరం ఐక్యంగా నిలిచి పని చేయలేదు. స్వయంగా తన శ్రేణుల్లో ఐక్యత లేని కారణంగా కార్మికవర్గం విప్లవానికి నిజమైన నాయకురాలు కాలేకపోయింది.

5. నిరంకుశ జారు రాచరికానికి 1905 విప్లవాన్ని అణచివేయడంలో పశ్చిమ యూరప్ సామ్రాజ్యవాదుల మద్దతు లభించింది.

6. సెప్టెంబర్ 1905లో, జపాన్‌తో శాంతి సంధి కుదరడంతో జారు చక్రవర్తికి ఎంతో ఊరట లభించింది. సంధి కుదరడం వల్ల జారు పునాది బలోపేతం అయ్యింది.

ఇప్పుడు రెండవ విప్లవం గురించి చూద్దాం : రెండవ విప్లవం 1917 ఫిబ్రవరిలో జరిగింది. దీని ద్వారా జారు రాచరికం పతనమైంది. కార్మిక, సైనిక ప్రతినిధుల సోవియట్లు నిర్మాణమయ్యాయి. దీంతో పాటు తాత్కాలిక ప్రభుత్వం నిర్మాణమయ్యింది. ద్వంద్వాధికారం ఉనికిలోకి వచ్చింది. ఈ విధంగా ఫిబ్రవరి బూర్జువా ప్రజాస్వామిక విప్లవం విజయవంతమైంది. రష్యన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ (బోల్షివిక్) ఈ విధంగా చాటిచెప్పింది, “విప్లవానికి కార్మికవర్గం నాయత్వం వహించడం వల్లనే అది విజయవంతమైంది. ‘శాంతి’, రొట్టెలు, స్వాతంత్ర్యాన్ని డిమాండ్ చేస్తూ సైనిక దుస్తుల్లో ఉన్న లక్షలాది మంది రైతుల పోరాటానికి కార్మికవర్గం నేతృత్వం వహించింది. కార్మికవర్గ దృఢమైన నేతృత్వం వల్లనే విప్లవ విజయం ఖాయం అయ్యింది.”

విప్లవ ప్రారంభ దినాల్లో కామ్రేడ్ లెనిన్ ఇలా అన్నారు : “కార్మికులు విప్లవం చేశారు. కార్మికులు వీరత్వాన్ని ప్రదర్శించారు. వారు తమ రక్తాన్ని పారించారు. తమతో శ్రమజీవులను, పేద ప్రజలను కలుపుకున్నారు.”

మొదటి విప్లవం 1905 విప్లవం, రెండవ విప్లవం 1917 ఫిబ్రవరి విప్లవ విజయానికి మార్గాన్ని సుగమం చేసింది.

కామ్రేడ్ లెనిన్ ఇలా అన్నారు : 1905–1907 మధ్య మూడు సంవత్సరాల్లోనే సోవియట్లు నిర్మాణమయ్యాయి. విప్లవ విజయానికి కార్మిక, సైనిక ప్రతినిధులతో కూడిన సోవియట్ల మద్దతు లభించింది. ఏ కార్మికులు, సైనికులు అయితే తిరుగుబాటు చేశారో వాళ్లు కార్మిక, సైనిక ప్రతినిధులతో కూడిన సోవియట్లు నిర్మించారు. సోవియట్లు సాయుధ తిరుగుబాటు సాధనాలని, అంతేకాక నూతన విప్లవాధికారానికి విత్తనాలని 1905 విప్లవం చాటిచెప్పింది. సోవియట్లు సాధారణ కార్మిక ప్రజానీకపు విశ్వాసాన్ని చూరగొన్నాయి. జారు రాచరికాన్ని కూలదోసిన వెంటనే సోవియట్లు అమలులోకి వచ్చాయి. వ్యత్యాసం ఏమిటంటే, 1905లో కేవలం కార్మిక సోవియట్లే నిర్మాణం కాగా, ఫిబ్రవరి 1917 విప్లవంలో బోల్షివిక్కుల చొరవతో కార్మిక, సైనిక సోవియట్లు నిర్మాణమయ్యాయి.

అయితే, సోవియట్ కార్యనిర్వాహక సమితిలోని సోషల్ రివల్యూషనరీల, మెన్షివిక్కుల నాయకులు అధికారాన్ని పెట్టుబడిదారులకు అప్పగించారు. అయినప్పటికీ, ఈ విషయాన్ని తెలుసుకున్న మెజారిటీ కార్మిక, సైనిక ప్రతినిధులు, నిజానికి బోల్షివిక్కులు వ్యతిరేకించినప్పటికీ, సోషల్ రివల్యూషనరీల, మెన్షివిక్కుల నాయకుల కృషిని ఆమోదించారు.

ఈ విధంగా రష్యాలో ఒక నూతన రాజ్యాధికారం ఉద్భవించింది. అందులో లెనిన్ మాటల్లో, "పెట్టుబడిదారుల, పెట్టుబడిదారులుగా మారే జమీందార్ల" ప్రతినిధులు ఉండినారు.

అయితే పెట్టుబడిదారీ అధికారంతో పాటే మరొక అధికారం – కార్మిక, సైనిక ప్రతినిధుల సోవియట్ ఉనికిలో ఉండింది. సోవియట్‌లో సైనిక ప్రతినిధులుగా ఉండినవారు చాలా వరకూ యుద్ధం కోసం సైన్యంలో చేర్చుకోబడిన రైతులే. కార్మిక, సైనిక ప్రతినిధుల సోవియట్ – జారు రాచరికానికి వ్యతిరేకంగా కార్మిక–కర్షక సహకారంతో కూడిన సంస్థ, వారి అధికార సంస్థ, కార్మిక–కర్షక నియంతృత్వ సంస్థ.

ఈ విధంగా రెండు అధికారాలు, రెండు నియంతృత్వాలు విచిత్రంగా పరస్పరం పెనవేసుకొని ఉండినాయి : తాత్కాలిక ప్రభుత్వం ప్రాతినిధ్యం వహించే పెట్టుబడిదారుల నియంతృత్వం, కార్మిక, సైనిక ప్రతినిధుల సోవియట్ ప్రాతినిధ్యం వహించే కార్మిక–కర్షక నియంతృత్వం.

దీని ఫలితమే ద్వంద్వాధికారం.

ఇప్పుడు, మూడవ విప్లవం, అంటే రష్యన్ అక్టోబర్ సోషలిస్టు విప్లవం గురించి చూద్దాం. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం 1914 నుంచి 1918 వరకూ కొనసాగిందనీ, రష్యన్ సోషలిస్టు విప్లవం అక్టోబర్ 1917లో విజయవంతమైందనే విషయాన్ని మొట్టమొదట మనం దృష్టిలో ఉంచుకోవాలి.

1917 ఏప్రిల్ 3 నాటి రాత్రి ఇచ్చిన ఉపన్యాసంలో కామ్రేడ్ లెనిన్ సోషలిస్టు విప్లవ

విజయానికై పోరాడవలసిందిగా విశాల ప్రజనీకానికి ఇచ్చిన పిలుపుతో నవంబర్ రష్యా విప్లవ ప్రక్రియ జయప్రదమైంది. 'సోషలిస్టు విప్లవం వర్ధిల్లాలి' అనే నినాదంతో కామ్రేడ్ లెనిన్ ఆ ఉపన్యాసాన్ని ముగించారు. అదే సమయంలో కామ్రేడ్ లెనిన్ యుద్ధం–విప్లవం అనే విషయంపై బోల్షవిక్కుల సమావేశంలో నివేదికను సమర్పించారు. ఆ తర్వాత మెన్షివిక్కులు, బోల్షివికులు కలిసి నిర్వహించిన సమావేశంలో ఆ నివేదికలోని సైద్ధాంతిక అంశాలను (సిద్ధాంతాన్ని) పునరుల్లేఖించారు. ఇదే కామ్రేడ్ లెనిన్ రూపొందించిన సుప్రసిద్ధ ఏప్రిల్ థీసిస్. ఇది బూర్జువా విప్లవాన్ని సోషలిస్టు విప్లవం వైపుగా పురోగమింపజేసేందుకు పార్టీకీ, కార్మికవర్గానికీ ఒక స్పష్టమైన విప్లవ విధానాన్ని అందించింది.

అక్టోబర్ 1917 నుంచి ఫిబ్రవరి 1918 వరకూ సోవియట్ విప్లవం దేశంలోని విశాల ప్రాంతాలకు ఎంత వేగంగా విస్తరించిందంటే కామ్రేడ్ లెనిన్ దాన్ని సోవియట్ అధికార 'విజయ యాత్ర' అని పిలిచారు.

విజయవంతమైన మహత్తర అక్టోబర్ సోషలిస్టు విప్లవం

రష్యాలో సోషలిస్టు విప్లవం అనుకున్న దానికంటే సులభంగా విజయవంతం కావడానికి అనేక కారణాలు ఉండినాయి. కింద పేర్కొన్న ముఖ్య కారణాలు దృష్టిలో ఉంచుకోదగినవి :

(1) అక్టోబర్ విప్లవ శత్రువు అంటే రష్యన్ పెట్టుబడిదారీ వర్గం, అనుకున్న దానికంటే ఎంతో బలహీనంగా, అసంఘటితంగా, రాజకీయంగా అనుభవరాహిత్యంతో ఉండింది. రష్యన్ పెట్టుబడిదారీ వర్గం ఆర్థికంగా బలహీనంగా ఉండింది. పూర్తిగా ప్రభుత్వ కాంట్రాక్టులపై ఆధారపడి ఉండింది. పరిస్థితి నుంచి బయటపడే మార్గాన్ని వెతుక్కునే రాజకీయంగా స్వయంనిర్ణయాధికార శక్తి, చొరవ దానికి లేవు. ఉదాహరణకు, పెద్దెత్తున రాజకీయ గ్రూపులు కట్టడం, మోసగించడంలో ఫ్రెంచి పెట్టుబడిదారులకు గల అనుభవం దానికి లేవు. బ్రిటిష్ పెట్టుబడిదారుల్లా సమగ్రంగా, చాకచక్యంతో కూడిన ఒప్పందాలు చేసుకునే విద్య దానికి అబ్బలేదు. ఒప్పందం చేసుకునే విద్యను అది పొంది ఉండలేదు. ఫిబ్రవరి విప్లవం జారును కూలదోసింది, అధికారం పెట్టుబడిదారుల హస్తగతమైంది. కానీ, మౌలికంగా దుష్ట జారు విధానాన్నే అమలు చేయడం తప్ప వారికి మరో గత్యంతరం లేదు. జారు లాగానే వారు 'విజయం సాధించేంత వరకూ యుద్ధాన్ని నిర్వహించాలనే' విధానాన్ని సమర్థించారు. నిజానికి యుద్ధాన్ని నడపడం రష్యా శక్తికి మించిన పనిగా మారింది. ప్రజలు, సైన్యం – ఇరువురూ యుద్ధం వల్ల తీవ్రంగా దెబ్బతిని ఉండినారు. మొత్తం మీద జారు లాగానే వారు కూడా విశాల భూములను చుట్టబెట్టుకునే వైపే ఉండినారు. మరోవైపు భూముల కొరత భూమి దొరకకపోవడం, భూస్వాములు మోపిన భారంతో రైతులు మరణిస్తూ ఉండినారు. కార్మికులపట్ల

అనుసరించిన విధానానికి వస్తే వారు జారును మించిపోయారు. వాళ్లు కార్ఖానా యజమానుల క్రూర విధానాన్ని యథాతథంగా కొనసాగించడమూ, దాన్ని మరింత తీవ్రతరం చేయడమే కాక, పెద్దెత్తున లాకౌట్లు ప్రకటించి ఇక భరించలేని పరిస్థితిని తీసుకొని వచ్చారు.

ప్రజలు జారు విధానానికీ, పెట్టుబడిదారుల విధానానికి మధ్య మౌలిక తేడా ఏదీ చూడలేకపోయారంటే ఆశ్చర్యమేమీ లేదు. జారు అంటే ఎంత కసి ఉందో అంతే కసి పెట్టుబడిదారీ తాత్కాలిక ప్రభుత్వం పట్ల పెరిగిపోయింది.

సోషల్ రివల్యూషనరీ, మెన్షివిక్ పార్టీల ప్రభావం ప్రజలపై ఉన్నంత మేరకు పెట్టుబడిదారులు వాటిని ముసుగులా తాత్కాలిక ప్రభుత్వం ఉపయోగించుకోగలిగేది. తన అధికారాన్ని నిలబెట్టుకోగలిగేది. అయితే, మెన్షివిక్కులు, సోషల్ రివల్యూషనరీలు సామ్రాజ్యవాద పెట్టుబడిదారుల ఏజెంట్లమని స్పష్టం చేసిన తర్వాత, వారు ప్రజలలో తమ ప్రభావాన్ని కోల్పోయారు, ప్రజలు ఇంకెంత మాత్రమూ పెట్టుబడిదారుల తాత్కాలిక ప్రభుత్వానికి మద్దతు ఇవ్వలేదు.

(2) అక్టోబర్ విప్లవానికి రష్యన్ కార్మికవర్గం వంటి విప్లవకర వర్గం నాయకత్వం వహించింది. అది పోరాటాల్లో కాకలుతీరిన వర్గం. అది కొద్ది కాలంలోనే రెండు విప్లవాలను చూసింది. మూడవ విప్లవం ప్రారంభం కావడానికి ముందు శాంతి, భూమి, స్వాతంత్ర్యం, సోషలిజం కోసం కొనసాగే పోరాటంలో ప్రజల నాయకురాలిగా గుర్తింపు పొందింది. విప్లవానికి ప్రజల విశ్వాసాన్ని చూరగొన్న రష్యన్ కార్మికవర్గం నాయకత్వం వహించి ఉండకపోతే, కార్మిక–కర్షక మైత్రి స్థాపించబడి ఉండకపోతే, అటువంటి మైత్రి లేకపోతే అక్టోబర్ విప్లవ విజయం అసంభవం అయి ఉండేది.

(3) విప్లవంలో రష్యన్ కార్మికవర్గానికి రైతాంగంలో అత్యంత మెజారిటీగా ఉన్న, దృఢమైన పేద రైతుల మైత్రి లభించింది. కార్మికవర్గము, పేద రైతాంగం మధ్య మైత్రి దృఢతరమైంది. కార్మికవర్గం, పేద రైతాంగం మధ్య మైత్రి ఏర్పడడంతో మధ్యతరగతి రైతాంగపు పాత్ర స్పష్టమైంది. ఈ మధ్యతరగతి రైతాంగం చాలా రోజుల వరకూ ఊగిసలాడుతూ ఉండింది. అక్టోబర్ తిరుగుబాటు ప్రారంభానికి ముందే అది పూర్తిగా విప్లవం వైపుకు వచ్చింది. పేద రైతాంగంతో మైత్రి కట్టింది. ఈ మైత్రి లేకపోతే అక్టోబర్ విప్లవం విజయవంతం అయ్యేది కాదు.

(4) రాజకీయ పోరాటాల్లో కాకలుతీరిన, రాటుదేలిన బోల్షివిక్ పార్టీ వంటి పార్టీ కార్మికవర్గానికి నాయకత్వం వహించింది. నిర్ణయాత్మక దాడిలో ప్రజలకు నాయకత్వం వహించగలిగేంత సాహసోపేతమైన పార్టీ బోల్షివిక్ పార్టీ. శాంతి కోసం సాధారణ ప్రజాస్వామిక ఉ

ద్యమం, భూస్వాముల భూముల్ని స్వాధీనం చేసుకోవడం కోసం రైతుల ప్రజాస్వామిక ఉద్యమం, జాతీయ స్వాతంత్ర్యం, జాతీయ సమానత్వం కోసం పీడిత జాతుల ఉద్యమం, పెట్టుబడిదారుల అధికారాన్ని కూలదోసేందుకు, కార్మికవర్గ నియంతృత్వాన్ని స్థాపించేందుకు కార్మికవర్గ సోషలిస్టు ఉద్యమం – వీటన్నింటినీ అటువంటి పార్టీ మాత్రమే విప్లవ స్రవంతిలో సమైక్యం చేయగలిగేది.

ఇటువంటి వివిధ ఉద్యమాల స్రవంతులను ఒకే సామాన్య, శక్తివంతమైన విప్లవ స్రవంతిగా సమైక్యం చేయడంతో రష్యాలో పెట్టుబడిదారీ విధాన భవిష్యతు తేలిపోయింది.

(5) పెట్టుబడిదారీ ప్రపంచం రెండు శత్రు శిబిరాలుగా చీలిపోయి, పరస్పరం యుద్ధంలో కూరుకుపోయి, ఒకరి పునాదులను మరొకరు పెకలించడంలో తలమునకలయి వున్న, సామ్రాజ్యవాద యుద్ధం తీవ్రస్థాయికి చేరుకున్న స్థితిలో అక్టోబర్ విప్లవం ఆరంభమైంది. వాళ్లు 'రష్యా వ్యవహారాల్లో' బలంగా జోక్యం చేసుకునే, క్రియాశీలంగా అక్టోబర్ విప్లవాన్ని వ్యతిరేకించే స్థితి లేకుండింది.

అక్టోబర్ సోషలిస్టు విప్లవం కార్మికవర్గ నియంతృత్వాన్ని స్థాపించింది. సువిశాల దేశంపై అధికారాన్ని కార్మికవర్గానికి అప్పగించింది. ఈ విధంగా దాన్ని పాలకవర్గంగా చేసింది.

ఈ విధంగా అక్టోబర్ సోషలిస్టు విప్లవం మానవ జాతి చరిత్రలో ఒక నూతన యుగాన్ని, కార్మికవర్గ విప్లవాల యుగాన్ని ఆరంభించింది.

రష్యన్ విప్లవ చారిత్రక గుణపాఠాలు

రష్యన్ విప్లవ చారిత్రక గుణపాఠాలకు సంబంధించిన అంశాలు ఈ కింది విధంగా చెప్పుకోవచ్చు :

(1) కార్మికవర్గ విప్లవ విజయం, కార్మికవర్గ నియంతృత్వం కార్మికవర్గ విప్లవ పార్టీ లేకుండా సాధ్యం కాదు. కేవలం నూతన తరహా పార్టీ, మార్క్సిస్టు–లెనినిస్టు పార్టీ (ప్రస్తుతం మార్క్సిస్టు–లెనినిస్టు–మావోయిస్టు పార్టీ), సోషలిస్టు విప్లవ పార్టీ, పెట్టుబడిదారులకు వ్యతిరేకంగా నిర్ణయాత్మక యుద్ధాన్ని సాగించేందుకు కార్మికవర్గాన్ని సంసిద్ధం చేయగలిగే, కార్మికవర్గ విప్లవ విజయాన్ని సంఘటితం చేయగలిగే పార్టీ మాత్రమే అటువంటి పార్టీ కాగలుగుతుంది;

(2) కార్మికవర్గ పార్టీ కార్మికవర్గ ఉద్యమానికి చెందిన పురోగామి సిద్ధాంతం (నేడు మార్క్సిజం–లెనినిజం–మావోయిజం)పై పట్టు సాధించనంత వరకూ వర్గ నాయకురాలిగా తన పాత్రను అది పరిపూర్తి చేయలేదు.

మార్క్సిస్టు–లెనినిస్టు సిద్ధాంతం సమాజాభివృద్ధికి సంబంధించిన శాస్త్రం, కార్మిక–కర్షక,

శ్రమజీవి ప్రజల ఉద్యమాల శాస్త్రం. ఒక శాస్త్రంగా అది ఒకే చోట నిలిచిపోదు. సరికదా అది నిరంతరం అభివృద్ధి అవుతుంది, మార్క్సిస్టు–లెనినిస్టు సిద్ధాంతం పిడివాదం కాదు, అది కార్యాచరణకు మార్గదర్శి;

(3) పార్టీ విజయాలతో పొంగిపోయి గర్విష్టిగా మారితే, అది తన పనిలో తప్పులను చూడకపోతే, తన తప్పులను ఒప్పుకోవడంలో, సకాలంలో ఎటువంటి దాపరికం లేకుండా, నిజాయితీగా వాటిని సరిదిద్దుకోవడానికి భయపడితే అది కార్మికవర్గ అగ్రగామి పాత్రను నిర్వర్తించలేదు. పార్టీ విమర్శ– స్వీయవిమర్శకు భయపడకుండా ఉంటే, తన పనిలో తప్పుల నుండి గుణపాఠాలు నేర్చుకొని కార్యకర్తలకు నేర్పిస్తే సకాలంలో తన తప్పులను సరిదిద్దుకుంటే అజేయం కాగలుగుతుంది. కార్మికవర్గ పార్టీ తన శ్రేణులలో తలెత్తే అవకాశవాదులకు వ్యతిరేకంగా నిరంతరం తీవ్రమైన పోరాటం చేయకపోతే, తనలోనే అంతర్గతంగా చోటుచేసుకొనే లొంగుబాటువాదులను ఎదుర్కోకపోతే అది తన శ్రేణులలో ఐక్యతను, క్రమశిక్షణను నిలబెట్టలేదు. **వాస్తవానికి బోల్షివిక్ పార్టీ అంతర్గత అభివృద్ధి చరిత్ర పార్టీలో అంతర్గతంగా ఉన్న అవకాశవాద ముఠాలకు వ్యతిరేకంగా, ఆర్థికవాదులకు, మెన్షివిక్కులకు, ట్రాట్స్కీయిస్టులకు, బుఖారిన్‌వాదులకు వ్యతిరేకంగా పోరాడిన చరిత్రే.**

(4) (అ) **పట్టణాలను హస్తగతం చేసుకోవడం ద్వారా ప్రారంభమైన 1871 పారిస్ కమ్యూన్ తిరుగుబాటు కామ్రేడ్ లెనిన్‌కు ఒక నమూనాగా ఉండింది. ఆ అనుభవం నుంచి గుణపాఠం నేర్చుకొని కామ్రేడ్ లెనిన్ రష్యా విప్లవ మార్గంగా సార్వత్రిక తిరుగుబాటు రష్యన్ విప్లవానికి ముందుమార్గాన్ని చేపట్టారు.**

(ఆ) **అందువల్ల, రష్యన్ విప్లవం సార్వత్రిక తిరుగుబాటు ద్వారా విజయవంతమైందని చెప్పవచ్చు. దీని అర్థం, మొదట శత్రు స్థావరాలుగా ఉన్న పట్టణాలను హస్తగతం చేసుకొని, తర్వాత గ్రామాలపై పట్టు సాధించడం.** కానీ, రష్యన్ విప్లవ మహా నాయకులు మొదట కామ్రేడ్ లెనిన్, తర్వాత కామ్రేడ్ స్టాలిన్ మరణం తర్వాత రష్యన్ సోషలిజం నిలబడలేకపోయింది. ఇది ప్రపంచ కార్మికవర్గానికి అత్యంత బాధాకరమైన ఘటన. దీనికి కారణం కింది విధంగా చెప్పవచ్చు:

1924 జనవరి 21న మహనీయుడు లెనిన్ మరణించారు. ఆయన మరణం తర్వాత కార్మికవర్గ నియంతృత్వం కింద రష్యా దేశంలో సోషలిజాన్ని అభివృద్ధి చేసే బాధ్యత కామ్రేడ్ స్టాలిన్ భుజస్కంధాలపై పడింది. ఈ బాధ్యతను కామ్రేడ్ స్టాలిన్ తన నాయకత్వంలో నైపుణ్యంతో

నిర్వహించారు. అయితే కామ్రేడ్ స్టాలిన్ ఎదుట సోషలిస్టు నిర్మాణ కృషికి సంబంధించిన ఎటువంటి అనుభవం లేదు. ఆయన రష్యాలో సోషలిస్టు కృషిని పురోగమింపజేయడమే కాక, దీంతో పాటు ప్రపంచ కార్మికవర్గానికి, కమ్యూనిస్టు ఉద్యమానికి నాయకత్వం వహించారు. కామ్రేడ్ స్టాలిన్ నాయకత్వంలోనే రష్యన్ ఎర్రసైన్యం మునుపెన్నడూ లేని విధంగా సాహసిక ఎదురుదాడి ద్వారా రెండవ ప్రపంచ యుద్ధంలో పరమ ఫాసిస్టు శక్తుల నాయకుడు హిట్లర్‌ను చిత్తుగా ఓడించింది. యావత్తు ఫాసిస్టు శక్తుల నడుములు విరిచింది. కానీ, పార్టీలో దాగి వున్న అత్యంత రివిజనిస్టు, ద్రోహి కృశ్చేవ్ ముఠా 1953 మార్చి 1న కామ్రేడ్ స్టాలిన్ మరణానంతరం అధికారాన్ని హస్తగతం చేసుకుంది. మొదటి పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని పునరుద్ధరించి తర్వాత రష్యన్ సోషలిజాన్ని సోషల్ సామ్రాజ్యవాదంగా మార్చివేసింది. ఇది ప్రపంచ కార్మికవర్గం, పీడిత జాతుల, ప్రజలకు ఒక ప్రతికూల అనుభవాన్ని ఇచ్చింది. దీని నుంచి మావో గుణపాఠం తీసుకొని చైనాలో సోషలిజాన్ని పురోగమింపజేశారు. రష్యాలో సోషలిజాన్ని నిర్మాణం చేసే కృషిలో జరిగిన తప్పులు, లోపాల నుండి గుణపాఠాలు తీసుకుని మహత్తర కార్మికవర్గ సాంస్కృతిక విప్లవాన్ని కొనసాగిస్తూ చైనాలో కార్మికవర్గ నియంతృత్వాన్ని మరింత బలోపేతం చేశారు. ద్రోహులైన రివిజనిస్టు-పెట్టుబడిదారీ మార్గీయులను పార్టీ నుంచి బహిష్కరించారు. కానీ, సోషలిజానికి ద్రోహం తలపెట్టిన డెంగ్ ముఠా 1976 సెప్టెంబర్ 9న కామ్రేడ్ మావో మరణానంతరం పార్టీని, అధికారాన్ని హస్తగతం చేసుకుంది. చైనాను మొదట పెట్టుబడిదారీ దేశంగా, ప్రస్తుతం సామ్రాజ్యవాదంగా మార్చివేసింది. ఈ విధంగా ప్రపంచ కార్మికవర్గం, పీడిత ప్రజల ముందు రష్యా పతనం తర్వాత సోషలిస్టు చైనా పతనంతో మరో ప్రతికూల అనుభవం వచ్చింది. ప్రస్తుతం ప్రపంచంలో ఏ దేశంలోనూ సోషలిస్టు వ్యవస్థ ఉనికిలో లేదు. ఈ రెండు ప్రతికూల అనుభవాల నుంచి గుణపాఠం నేర్చుకొని సోషలిస్టు విప్లవాలను మరింత పురోగమింపజేసే, బలోపేతం చేసే బాధ్యత నిజమైన కమ్యూనిస్టుల భుజస్కంధాలపై పడింది. ఈ ముఖ్యమైన కృషిని సరైన విధంగా నిర్వహించేందుకు ప్రపంచ కమ్యూనిస్టులు తమను తాము తీర్చిదిద్దుకోవాల్సే ఉంటుంది. అందువల్ల మహనీయుడు మావో చైనాలో సోషలిజాన్ని బలోపేతం చేయడం కోసం సూత్రబద్ధం చేసిన విధానాలను లోతుగా అధ్యయనం చేయాల్సి ఉంటుంది. ఆచరణలో అన్వయించుకోవాల్సి ఉంటుంది. సోషలిజం విజయం సాధించే దిశను కూడా స్పష్టంగా ముందుకు తీసుకొనిపోవడం కోసం అవసరమైన వాటినన్నింటినీ సిద్ధం చేసుకోవాలి.

రష్యన్ సోషలిస్టు విప్లవ విశ్వజనీన లక్ష్యంతో మమేకంకండి!

అత్యంత సంక్షిప్తంగా మహత్తర రష్యన్ సోషలిస్టు విప్లవ లక్ష్యాన్ని ఈ కింది విధంగా చెప్పవచ్చు :

(అ) వర్గ సమాజం ఆవిర్భవించిన తర్వాత యావత్తు ప్రపంచ సామాజిక అభివృద్ధి చరిత్ర వర్గ పోరాటాల చరిత్రగానే ఉంది. ఈ చరిత్రలో మహత్తర రష్యన్ అక్టోబర్ విప్లవం గత దోపిడీ యుగాలకు అంతం పలికి చోటు చేసుకున్న ఘటన. ఎందుకని ఇలా అంటున్నాం? ఎందుకంటే రష్యన్ సోషలిస్టు విప్లవం గతంలో జరిగిన అన్ని తిరుగుబాట్లు, విప్లవాల కంటే స్పష్టంగా భిన్నమైనది. ఉదాహరణకు, రష్యన్ విప్లవానికి ముందు మానవ సమాజంలో ఎన్నో తిరుగుబాట్లు, విప్లవాలు జరిగాయి. మహనీయుడు మావో ప్రకారం, అవన్నీ పాత బూర్జువా ప్రజాస్వామిక విప్లవంలో భాగం. వాటి ప్రధాన లక్ష్యం బూర్జువా వర్గం నేతృత్వంలో బూర్జువా సమాజాన్ని లేదా పెట్టుబడిదారీ సమాజాన్ని స్థాపించడం. బూర్జువా వర్గం కార్మిక-కర్షక జనాలను సంఘటితం చేసి సాయుధంగా బూర్జువా విప్లవం ద్వారా తన వర్గ ప్రయోజనం కోసం మాత్రమే భూస్వామ్య సమాజాన్ని ధ్వంసం చేసి బూర్జువా లేదా పెట్టుబడిదారీ సమాజాన్ని స్థాపించింది. అయితే, పెట్టుబడిదారీ సమాజ స్థాపనానంతరం కార్మిక-కర్షక జనాలు చేతులు ముడుచుకొని కూర్చోవడం లేదని అది గమనించింది. ఇందుకు భిన్నంగా, వారు ముందుకు పురోగమించి 1917లో రష్యన్ సోషలిస్టు విప్లవం ద్వారా బూర్జువా లేదా పెట్టుబడిదారీ వర్గాన్ని కూలదోసి కార్మికవర్గ రాజ్యాన్ని స్థాపించారు. దీంతో భీతిల్లిపోయిన బూర్జువా వర్గం 1917 తర్వాత మరెక్కడా కూడా బూర్జువా విప్లవ పతాక రెపరెపలాడ లేదు. అంటే బూర్జువా వర్గం బూర్జువా విప్లవ బాధ్యతను మరెప్పుడూ నిర్వహించలేదు. ప్రస్తుతం, అంటే 1917 నుంచి బూర్జువా విప్లవం ద్వారా భూస్వామ్య విధానాన్ని భూస్థాపితం చేసే బాధ్యత కార్మికవర్గ భుజస్కంధాలపైనే పడింది. దీన్ని జాతీయ లేదా ప్రజాస్వామిక విప్లవం, అంటే నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవంగా కామ్రేడ్ మావో సిద్ధాంతీకరించారు. మహత్తర రష్యన్ విప్లవం తర్వాత జరిగిన, జరుగుతున్న విప్లవాలన్నీ కార్మికవర్గ నాయకత్వంలో ప్రపంచ సోషలిస్టు విప్లవంలో భాగం అయ్యాయి. ముఖ్యంగా ప్రపంచ కార్మికవర్గ విప్లవంలో రెండు స్రవంతులు ఉన్నాయి. మొదటిది, సోషలిస్టు విప్లవం. రెండవది, నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవం. సోషలిస్టు విప్లవ ప్రధాన లక్ష్యం కార్మికవర్గ నియంతృత్వం కింద సోషలిస్టు సమాజాన్ని స్థాపించడం; నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవ ప్రధాన లక్ష్యం కార్మికవర్గ నాయకత్వంలో 90 శాతం ప్రజల ప్రజాస్వామిక నియంతృత్వం కింద నూతన ప్రజాస్వామిక సమాజాన్ని స్థాపించడం, ఆ తర్వాత నూతన ప్రజాస్వామిక సమాజాన్ని పురోగమింపజేస్తూ కార్మికవర్గ నియంతృత్వం కింద సోషలిస్టు సమాజాన్ని స్థాపించడం.

(ఆ) విప్లవంలో మౌలిక కర్తవ్యం రాజ్యాధికారాన్ని హస్తగతం చేసుకోవడం. దీనికి ఎంతో

లోతైన అర్థం ఉన్నది. దీన్ని మనం ఎన్నడూ మరచిపోకూడదు.

రష్యన్ విప్లవం కొనసాగింపుగా, దాని నుంచి విడదీయలేని విధంగా జరిగిన చైనా విప్లవం; రష్యా, చైనా విప్లవాల కొనసాగింపులో భాగంగానే కొనసాగుతున్న భారత విప్లవం

సామ్రాజ్యవాద యుగంలో కార్మికవర్గ విప్లవాల అనుభవాలను సంశ్లేషిస్తూ, చైనాలోని నిర్దిష్ట పరిస్థితుల గురించి, విప్లవ యుద్ధం గురించి మాట్లాడుతూ, "సాయుధ బలంతో రాజ్యాధికారాన్ని హస్తగతం చేసుకోవడం, యుద్ధం ద్వారా సమస్యను పరిష్కరించడం విప్లవంలో కేంద్ర కర్తవ్యంగా, అత్యున్నత రూపంగా ఉంటుంది" అని మావో చెప్పారనే విషయం మనకు తెలుసు. విప్లవానికి సంబంధించిన ఈ మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు సూత్రం అంతటా వర్తిస్తుంది, చైనాకూ, ఇతర దేశాలన్నింటికీ వర్తిస్తుంది.

సూత్రం ఒక్కటే అయినప్పటికీ కార్మికవర్గ పార్టీ దాన్ని అమలు చేసేటప్పుడు వివిధ పరిస్థితులకు అనుగుణ్యంగా దాన్ని వేరు వేరు పద్ధతుల్లో అన్వయిస్తుంది. ఫాసిజాన్ని చేపట్టని పెట్టుబడిదారీ దేశాలు, యుద్ధంలో భాగం కాని దేశాలైతే అవి తమ దేశంలో బూర్జువా ప్రజాస్వామ్యాన్ని అమలు చేస్తాయి. తమ విదేశీ సంబంధాల్లో అవి ఇతర జాతుల పీడనకు గురికావు కానీ, ఇందుకు భిన్నంగా ఇతర జాతుల్ని పీడిస్తాయి. వాటి ఈ నిర్దిష్ట పరిస్థితుల కారణంగా, పెట్టుబడిదారీ దేశాల్లోని కార్మికవర్గ పార్టీల కర్తవ్యం - దీర్ఘకాలికంగా చట్టబద్ధ పోరాటాల ద్వారా కార్మికులకు శిక్షణ గరపడం, తమ శక్తిని గూడగట్టుకోవడం, అంతిమంగా పెట్టుబడిదారీ రాజ్యాధికారాన్ని కూలదోయడం కోసం సన్నాహాలు చేయడం. పై దేశాల్లో దీర్ఘకాలం వరకూ చట్టబద్ధ పోరాటాలు నడపడం, పార్లమెంటును ఒక వేదికగా ఉపయోగించుకోవడం, ఆర్థిక, రాజకీయ సమ్మెలు నిర్వహించడం, ట్రేడ్ యూనియన్లను సంఘటితం చేయడం, కార్మికులకు శిక్షణ గరపడమే కర్తవ్యంగా ఉంటుంది. ఈ దేశాల్లో నిర్మాణ రూపం చట్టబద్ధంగా, పోరాట రూపం రక్తపాతం లేనిదిగా (సైనికేతరమైనదిగా) ఉంటుంది. యుద్ధానికి సంబంధించిన సమస్య వచ్చినప్పుడు, పెట్టుబడిదారీ దేశాల్లోని కమ్యూనిస్టు పార్టీలు తమ సొంత దేశాలు కొనసాగించే సామ్రాజ్యవాద యుద్ధాలను వ్యతిరేకిస్తాయి. ఈ విధంగా యుద్ధాలు జరిగితే, తమ తమ దేశాల అభివృద్ధి నిరోధక ప్రభుత్వాలను ఓడించడంలో మద్దతు నిచ్చే విధంగా కమ్యూనిస్టు పార్టీల విధానం ఉంటుంది. అవి నిర్వహించాలని కోరుకునే యుద్ధం అంతర్యుద్ధం అవుతుంది, అందుకు అవి సన్నాహాలు చేస్తాయి. అయితే ఈ తిరుగుబాటును-యుద్ధాన్ని పెట్టుబడిదారీ వర్గం వాస్తవికంగా దిక్కుతోచని స్థితికి రానంత వరకూ, మెజారిటీ కార్మికవర్గ ప్రజలు సాయుధ తిరుగుబాటు చేసేందుకు, యుద్ధాన్ని నిర్వహించేందుకు పూనుకోనంత వరకూ, రైతాంగ ప్రజలు స్వచ్ఛందంగా కార్మికవర్గానికి మద్దతునీయనంత వరకూ ప్రారంభించకూడదు. ఇటువంటి

తిరుగుబాటుకు, యుద్ధానికి సమయం ఆసన్నం కాగానే, మొదటి అడుగుగా పట్టణాలను హస్తగతం చేసుకోవాల్సి ఉంటుంది. ఆ తర్వాత గ్రామీణ ప్రాంతాల వైపు పురోగమించాల్సి ఉంటుంది తప్ప భిన్నమైన మార్గాన్ని అనుసరించకూడదు. పెట్టుబడిదారీ దేశాల్లోని కమ్యూనిస్టు పార్టీలు ఇలాగే చేశాయి. రష్యన్ అక్టోబర్ విప్లవం ఈ విషయం సరైందని రుజువు చేసింది.

"అయితే చైనా భిన్నమైన దేశం. చైనా నిర్దిష్ట లక్షణం ఏమిటంటే అది ఒక స్వతంత్ర దేశం కాదు. ఇందుకు భిన్నంగా అర్ధ-వలస అర్ధ-భూస్వామ్య దేశం. చైనాలో ప్రజాస్వామ్యం లేదు. అది భూస్వామ్య దోపిడికి గురవుతుండింది. దాని విదేశీ సంబంధాల్లో జాతీయ స్వాతంత్ర్యం లేదు. అది సామ్రాజ్యవాద దోపిడీకి గురవుతుండింది. ఈ విధంగా ఇక్కడ ఉపయోగించుకోవడానికి పార్లమెంటు అంటూ ఏదీ లేదు, కార్మికులను సమ్మెలలో సంఘటితం చేసేందుకు ఎటువంటి చట్టబద్ధ హక్కులూ లేవు. మౌలికంగా, ఇక్కడి కమ్యూనిస్టు పార్టీకి తిరుగుబాటు-యుద్ధం ప్రారంభించే ముందు దీర్ఘకాలం పాటు చట్టబద్ధ పోరాటాలు కొనసాగించాల్సిన పనిలేదు, మొదట పట్టణాలను హస్తగతం చేసుకొని, ఆ తర్వాత గ్రామీణ ప్రాంతాలలో అధికారాన్ని స్థాపించుకోవాల్సిన పనిలేదు. దాని ముందున్న కర్తవ్యం దీనికి పూర్తిగా భిన్నమైంది." (మావో - 'యుద్ధం-వ్యూహానికి సంబంధించిన సమస్యలు' నుంచి). ఈ విధంగా దీర్ఘకాల ప్రజాయుద్ధం ద్వారానే 1949లో మహనీయుడు మావో నేతృత్వంలో చైనా విప్లవం విజయవంతమైంది.

అనుభవం మనకు నేర్పిందేమిటంటే, ప్రపంచ కార్మికవర్గం, ప్రజలు నిర్వహించిన విప్లవ పోరాటాల అనివార్య ఫలితంగా మహత్తర రష్యన్ అక్టోబర్ సోషలిస్టు విప్లవం ముందుకు వచ్చింది, ఈ ప్రక్రియకు కొనసాగింపే మహత్తర చైనా విప్లవం. ప్రస్తుత మన భారత విప్లవం కూడా ప్రపంచ కార్మికవర్గం, ప్రజలు నిర్వహించిన విప్లవ పోరాటాల నుంచి విడదీయలేనిది. అందువల్ల, భారత విప్లవ కేంద్ర కర్తవ్యం కూడా సాయుధ బలం ద్వారా రాజకీయ అధికారాన్ని హస్తగతం చేసుకోవడమే. భారతదేశంలో కూడా కార్మికవర్గ పార్టీ అంటే కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రపంచ సోషలిస్టు విప్లవ అనుభవాలను, ప్రత్యేకించి, రష్యా, చైనాల రెండు మహత్తర విప్లవాల అనుభవాలను అధ్యయనం చేయడం అత్యంత అవసరం.

భారతదేశం అర్ధవలస, అర్ధభూస్వామ్య దేశం. అందువల్ల ఇక్కడ విప్లవం కోసం ఈ మార్గాన్ని అవలంబించాలి, "ఏదేని దేశం సామ్రాజ్యవాద శక్తి లేదా శక్తులచే ప్రత్యక్షంగా లేదా పరోక్షంగా పాలించబడుతుంటే, ప్రజలకు ఎటువంటి స్వాతంత్ర్యం లేదా ప్రజాస్వామిక హక్కులు లేని అర్ధభూస్వామ్య దేశం అయి ఉంటే, అక్కడ కార్మికవర్గ పార్టీ మొట్టమొదటి నుంచే ప్రజలను సాయుధ పోరాటం కోసం జాగృతుల్ని చేయాలి, సంఘటితం చేయాలి. విప్లవ ప్రధాన శక్తిగా రైతాంగం ఉంటుంది. వెనుకబడిన ప్రాంతాలను తన పనికి ముఖ్య కేంద్రంగా చేసుకుంటుంది.

ప్రజాసైన్యం, ప్రజా మిలీషియా నిర్మాణం చేస్తుంది. విశాల గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో ఆధారపడదగిన, బలమైన, స్వయంపోషక విముక్తి ప్రాంతాలను, స్థావర ప్రాంతాలను స్థాపిస్తుంది. దీర్ఘకాల ప్రజాయుద్ధం ద్వారా వాటిని నిరంతరం విస్తరిస్తుంది. అభివృద్ధి నిరోధక రాజ్యాధికారంపై నిర్ణయాత్మక, విధ్వంసపూర్వక దాడి చేయడం ద్వారా పట్టణాలను చుట్టుముట్టి అంతిమంగా వాటిని హస్తగతం చేసుకుంటుంది. దేశవ్యాప్తంగా ప్రజల రాజకీయ అధికారాన్ని, రాజ్య వ్యవస్థను స్థాపిస్తుంది."

భారతదేశంలో దీర్ఘకాలంగా కొనసాగుతున్న వివిధ రూపాల్లోని రివిజనిస్టు పంథా, కార్యక్రమం నేపథ్యంలో పార్లమెంటరీ ఎన్నికలపై మనదైన ఒక సరైన దృక్పథం, దానికి అనుగుణ్యంగా కార్యక్రమం ఉండడం అత్యంత అవసరం. ఈ విషయంలో మన వ్యూహం-ఎత్తుగడల డాక్యుమెంటులో రాయబడిన అంశంలోని సారాంశాన్ని లోతుగా వంటబట్టించుకోవాలి. దానికి అనుగుణ్యంగా నినాదాలు, కార్యక్రమాలను కూడా సిద్ధం చేసుకోవాలి. ఎన్నికల్లో పాల్గొనడం లేదా బహిష్కరించడం ఎత్తుగడలకు సంబంధించిన అంశమని మనం తప్పకుండా దృష్టిలో ఉంచుకోవాలి. అయితే కృశ్చేవ్ రివిజనిజం ఆవిర్భావం తర్వాత, పార్లమెంటరీ మార్గం, ఎన్నికల్లో పాల్గొనడం ఆధునిక రివిజనిజానికి వ్యూహంగా మారిపోయింది. ఈ నేపథ్యంలో మనం ఈ సమస్యను కేవలం ఎత్తుగడల సమస్యగానే భావించలేము. దీంతో పాటు "ప్రస్తుతం పార్టీ కొండలు-అడవులు ఉన్న బహుకొద్ది ప్రాంతానికి పరిమితమైపోయింది", "అనేక ప్రాంతాల్లో పెట్టుబడిదారీ ఉత్పత్తి విధానం ప్రాబల్యం సంపాదించుకుంది", "పార్లమెంటరీ వ్యవస్థ లేదా ఎన్నికలపై ప్రజలకు భ్రమలు ఉన్నాయి" - మొదలైన వాదాలు, అభిప్రాయాలు పసలేనివి. భారతదేశ నిర్దిష్ట వాస్తవికతతో వీటికి ఎటువంటి సంబంధమూ లేదు.

మన దేశంలో "ఇప్పటి వరకూ లభించిన చారిత్రక అనుభవం రుజువు చేసేదేమంటే, ఎన్నికల్లో పాల్గొన్నవారిలో ఎక్కువ భాగం రివిజనిస్టులుగా మారారు లేదా సాయుధ విప్లవోద్యమాన్ని చట్టబద్ధ, శాంతియుత మార్గంతో పక్కదారి పట్టించారు. అందువల్ల, ఎన్నికల బహిష్కరణ ఎత్తుగడల సమస్యే అయినప్పటికీ, భారతదేశ నిర్దిష్ట పరిస్థితులలో అది వ్యూహాత్మక ప్రాధాన్యతను కలిగి ఉంటుందనీ, ఎందుకంటే, ఎన్నికల్లో పాల్గొనడం దీర్ఘకాల ప్రజాయుద్ధ వ్యూహానికి ఏమాత్రమూ పొసగదనీ" మనం ఖచ్చితంగా చెప్పవచ్చు.

అందువల్ల ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే, మనం భారత నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవాన్ని విజయవంతం చేయడం కోసం సాయుధ వ్యవసాయ విప్లవం, దీర్ఘకాల ప్రజాయుద్ధ మార్గానికి ఖచ్చితంగా అంటిపెట్టుకొని ఉండాలి.

రష్యన్ విప్లవ శతాబ్ది ఉత్సవం సందర్భంగా భారత నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవాన్ని విజయవంతం చేద్దామని, మన తక్షణ, ప్రధాన, కేంద్ర కర్తవ్యంపై దృఢంగా

నిలబడతామని ప్రతిజ్ఞ చేద్దాం!

రష్యన్ విప్లవ శతాబ్ది ఉత్సవాన్ని జరుపుకునేందుకు రెండు పద్ధతులు ఉన్నాయి : ఒకటి, పెటీబూర్జువా రివిజనిస్టు పద్ధతి. రెండవది, విప్లవ పద్ధతి. రివిజనిస్టు పద్ధతి అంటే, కేవలం పై పై మెరుగుల కోసం రష్యన్ విప్లవాన్ని, కామ్రేడ్ లెనిన్, స్టాలిన్‌లను కీర్తించడం, పెద్దెత్తున ఉపన్యాసాలు దంచడం, ఆచరణలో వాటిని ఏమాత్రం అమలు చేయకపోవడం. విప్లవ పద్ధతి అంటే, పై పై మెరుగుల కోసం కాక, రష్యన్ విప్లవ లక్ష్యాన్ని, అంటే విప్లవం ద్వారా రాజ్యాధికారాన్ని హస్తగతం చేసుకునే కర్తవ్యాన్ని తమ-తమ దేశాల నిర్దిష్ట పరిస్థితికి అనుగుణ్యంగా ముందుకు తీసుకొని వెళ్లేందుకు శపథం చేయడం. అందువల్ల, మనం తప్పకుండా రివిజనిస్టు పద్ధతులను తీవ్రంగా వ్యతిరేకించాలి, విప్లవ పద్ధతులకు అనుగుణ్యంగా రష్యన్ విప్లవ శతాబ్ది ఉత్సవాన్ని నిర్వహించుకోవాలి.

రష్యన్ విప్లవ శతాబ్ది ఉత్సవ సందర్భంగా భారత విప్లవం ఎదుట ప్రస్తుతం వున్న సవాళ్లను, మోడీ ప్రభుత్వపు ప్రతీ ఫాసిస్టు విధానాన్ని, చర్యలను సాహసోపేతంగా ఎదుర్కొంటూ నూతన ప్రజాస్వామిక భారతాన్ని నిర్మిద్దామని, సోషలిజం-కమ్యూనిజం స్థాపించడం కోసం శక్తివంచన లేకుండా కృషి చేస్తామని శపథం చేద్దాం.

దేశంలో కేంద్రంలో బ్రాహ్మణీయ హిందూ ఫాసిస్టు ఆర్‌ఎస్‌ఎస్-బిజెపి నరేంద్ర మోడీ గద్దెనెక్కి మూడు యేళ్లు పూర్తయ్యాయి. ప్రభుత్వ, కార్పొరేట్ నియంత్రణలో ఉన్న ప్రచార యంత్రాంగం - రేడియో, టివి, పత్రికలు మొదలైనవన్నీ మోడీ ప్రభుత్వం విజయాలు సాధించిందంటూ అదే పనిగా ప్రచారం చేస్తున్నాయి. ఇప్పుడు దేశంలో పేదరికం లేదు, ఉద్యోగాలకు కొదవలేదు, కొరతా-లేమి అనేది ఏదీ లేకుండా అన్ని రకాల సమానత్వం వచ్చేసిందంటున్నారు. అంకెల గారడీతో స్థూల దేశ ఉత్పత్తి భారీగా పెంచేస్తున్నారు. ప్రస్తుతం ప్రపంచంలో అత్యంత వేగంగా అభివృద్ధి చెందుతున్న ఆర్థిక వ్యవస్థగా భారతదేశం ఎదిగివచ్చిందంటున్నారు. ఇప్పుడు దేశంలో అవినీతి లేదంటున్నారు. పెద్ద నోట్ల రద్దుతో నల్లధనం పోయిందంటున్నారు. అందరి అభివృద్ధీ జరిగి, మంచి రోజులు కూడా వచ్చేశాయట. మహిళలపై వేధింపులు, అత్యాచారాలు, లైంగిక దోపిడీ మొదలైనవి చాలా వరకూ తగ్గాయంటున్నారు. కులతత్వం, వివక్ష పోయి మత మైనారిటీలకు అన్ని హక్కులు దొరుకుతున్నాయట. 'మేక్ ఇన్ ఇండియా', 'మాన్యుఫ్యాక్చరింగ్ హబ్', 'స్టార్టప్ ఇండియా' మొదలైన నినాదాలు దేశ అభివృద్ధికి తోడ్పడుతున్నాయని బుకాయిస్తున్నారు. డిజిటల్ ఇండియా, నగదు రహిత ఆర్థిక వ్యవస్థ కార్యక్రమాలు ప్రజలపై రుద్దుతున్నారు. ఇక మిగిలిందల్లా వారి దృష్టిలో కేవలం దేశ అంతర్గత భద్రతకు మావోయిజమే లేదా మావోయిస్టులే అత్యంత ప్రమాదంగా ఉన్నారు.

కానీ, వాస్తవానికి, భారతదేశ వ్యాప్తంగా అసలు చిత్రం దీనికి పూర్తిగా భిన్నంగా ఉంది. పేదలు మరింత పేదలుగా, ధనికులు మరింత ధనికులుగా మారుతున్నారు. పేదలకూ, ధనికులకూ మధ్య అంతరం బాగా పెరిగిపోయింది. ప్రత్యేకించి, 2014లో మోడీ ప్రభుత్వం అధికారంలోకి వచ్చిన తర్వాత ఒక శాతం ధనికుల ఆస్తి 49 శాతం పెరిగి 2016లో 58.4 శాతం అయ్యింది. 2016లో దేశంలో పది శాతం అత్యంత ధనికుల వద్ద మొత్తం ఆస్తుల్లో 80.7 శాతం ఉండినాయి. అంటే మిగతా 90 శాతం జనాభా వద్ద 19.3 శాతం ఆస్తులు మాత్రమే ఉన్నాయి (క్రెడిట్ సోర్స్ గ్లోబల్ వెల్త్ డేటా బేస్ నుంచి). విదేశాల్లో దాచిన నల్లధనాన్ని 100 రోజుల్లో తీసుకొస్తాననే మోడీ ప్రకటన ప్రస్తుతం 1050 రోజులు గడిచిన తర్వాత కూడా ఆ వైపుగా ఒక్క అడుగు కూడా ముందుకు వెళ్ల లేదు. అంటే ఆ ప్రకటన గాలిలో కలిసిపోయింది.

దేశంలో ఉద్యోగాలు దొరికే అవకాశాలు పూర్తిగా అడుగంటిపోయాయి. ద్రవ్యోల్బణం రేటు కూడా పెరిగింది. ధరలు రోజు రోజుకూ పెరిగిపోతున్నాయి. అలాగే, మోడీ 'మేక్ ఇన్ ఇండియా', 'మాన్యుఫ్యాక్చరింగ్ హబ్' నినాదాలు నిజానికి ప్రత్యక్ష విదేశీ పెట్టుబడులను ప్రోత్సహించడానికీ, 'డిజిటల్ ఇండియా' నినాదం కూడా నిజానికి మొత్తం పరిపాలనా యంత్రాంగాన్ని డిజిటలైజ్ చేయడానికే. తద్వారా మొత్తం పరిపాలనా యంత్రాంగంపై తన నియంత్రణ నిలుపుకొని బలోపేతం చేసుకోవాలని చూస్తున్నాడు. మోడీ ప్రభుత్వం అనేక కార్మిక వ్యతిరేక, రైతు వ్యతిరేక చట్టాలను తీసుకొచ్చింది. దీని వల్ల లక్షలాది కార్మికుల ఉద్యోగాలు ఊడిపోయాయి. రైతుల ఆత్మహత్యలు మరింత పెరిగాయి.

సామ్రాజ్యవాదులు, దళారీ నిరంకుశ పెట్టుబడిదారుల ప్రయోజనాల కోసం యావత్తు దేశాన్ని ఏకీకృత మార్కెట్‌గా మార్చడానికి పరోక్ష పన్నుల విధానాన్ని సవరించి వస్తు సేవల పన్ను (జిఎస్‌టి)ను ముందుకు తెచ్చారు. అవినీతి నిర్మూలిస్తామనే మోసపూరిత ప్రచారంతో పాటు పెద్ద నోట్లను రద్దు చేసి ప్రజల వద్ద వున్న మొత్తం నగదును బ్యాంకుల్లో జమ చేశారు. దీని ద్వారా రైతులను, చిన్న వ్యాపారులను, చిన్న పెట్టుబడిదారులను దెబ్బతీశారు. వ్యవసాయం, పరిశ్రమలు, సేవా రంగాలు దెబ్బతిన్నాయి. ప్రజలు తాము దాచుకున్న డబ్బును స్వతంత్రంగా వినియోగించుకునే అవకాశాన్ని ఇవ్వకుండా వారి డబ్బునంతా బ్యాంకుల్లో జమ చేయించి, దాని ద్వారా సామ్రాజ్యవాద, దళారీ పెట్టుబడిదారుల ప్రయోజనాన్ని నెరవేరుస్తూ డిజిటలీకరణ, నగదు రహిత ఆర్థిక వ్యవస్థను స్థాపించడం కోసం ప్రయత్నిస్తున్నారు. దీని వల్ల రానున్న రోజుల్లో దేశ మధ్యతరగతి వర్గంతో పాటు అన్ని సెక్షన్లపై ప్రపంచ ద్రవ్య పెట్టుబడి, దళారీ నిరంకుశ పెట్టుబడి దాడి మరింత పెరిగే అవకాశం ఉంది.

దేశం ఆర్థికంగా అభివృద్ధి అయ్యిందని మోడీ ప్రభుత్వం గొప్పలు చెప్పుకుంటున్నప్పటికీ దేశంలో పారిశ్రామిక రంగంలో, ఉత్పత్తి రంగంలో మాంద్యం ఏర్పడిన కారణంగా నిరుద్యోగం, నిత్యావసర వస్తువుల ధరలు, వ్యవసాయ సంక్షోభం పెరిగి ఈ 'అభివృద్ధి' డొల్లతనాన్ని బహిర్గతం

చేస్తున్నాయి.

దేశంలో రోజు రోజుకూ తీవ్రతరమవుతున్న వైరుధ్యాల కారణంగా పెరుగుతున్న సామాజిక ఉద్యమాలను రూపుమాపడం కోసం మోడీ ప్రభుత్వం ఎంతటి ఫాసిస్టు చట్టాలను తీసుకొచ్చే అవకాశం ఉంది. అదే విధంగా వివిధ పేర్లతో హిందూ ఫాసిస్టు ముఠాలను కూడా ఏర్పరచి ప్రజలపై చట్టవ్యతిరేక, ఫాసిస్టు దాడులను తీవ్రతరం చేసే అవకాశం ఉంది.

కశ్మీర్‌లో అన్ని రకాల హక్కులను కాలరాచి ప్రజలను నిర్బంధ శిబిరంలో, తుపాకుల నీడలో జీవితాన్ని గడిపే స్థితికి నెట్టారు. అత్యాచారాలు ఎంత భయంకరంగా ఉన్నాయంటే, సైన్యం కశ్మీరు యువకుడిని జీపుకు బంధించి తిప్పే అత్యంత దుర్మార్గమైన స్థాయికి చేరుకున్నాయి. ఈశాన్య భారతంలోని యావత్తు జాతుల ప్రజలు స్వయం-నిర్ణయాధికార హక్కు కోసం కొనసాగిస్తున్న ఉద్యమాలపై అమానవీయమైన అణచివేత క్యాంపెయిన్‌ను కొనసాగిస్తున్నారు. ఆ ఉద్యమాలను ఉక్కుపాదాలతో అణగదొక్కుతున్నారు. నిరసన తెలిపే మీడియా వారిని కూడా వదిలిపెట్టడం లేదు. వారు లేవనెత్తే ప్రశ్నల్ని, వారి ప్రతిఘటనా గొంతుల్ని నొక్కివేయడం కోసం వివిధ రకాలుగా వారిని బెదిరిస్తున్నారు, వారిపై కేసులు మోపుతున్నారు.

అలాగే, గో రక్షణ సాకుతో, గో మాంసాన్ని కలిగి ఉన్నారనీ, తిన్నారనే ఆరోపణతో ముస్లిములను కొట్టి-కొట్టి చంపడం, గాయపరచడం అడ్డూ ఆపూ లేకుండా కొనసాగుతున్నది. ఉత్తర ప్రదేశ్‌లో కరుడుగట్టిన ముస్లిము వ్యతిరేక యోగీ ఆదిత్యనాథ్ ప్రభుత్వం వచ్చిన తర్వాత మత మైనారిటీ ముస్లిం ప్రజలపై పలు రకాల జులుం-అత్యాచారాలు, ఒత్తిడి పెరిగిపోయాయి, వివిధ రకాల ఆంక్షలు విధించబడుతున్నాయి. మాంసం దుకాణాలను బంద్ పెట్టించి గో మాంసంతో పాటు అన్ని రకాల మాంసం అమ్మకాలపై నిషేధం విధిస్తున్నారు. పశువుల కొనుగోలు-అమ్మకాలపై కూడా నియంత్రిస్తూ క్రూరమైన చట్టాలు తెస్తున్నారు. ప్రజల తిండీ, కట్టూ బొట్టులను నియంత్రిస్తున్నారు. ఇతర మత మైనారిటీలపై కూడా వివిధ రకాల ఒత్తిడి, ఆంక్షలు విధించబడుతున్నాయి. దీని వల్ల పేదవారిలో ఒక సెక్షన్‌కు ఉపాధి దొరకకుండా పోయింది. దళితులపై అత్యాచారాలు అనేక రెట్లు పెరిగిపోయాయి. సహారన్‌పూర్ దళితులపై అత్యాచారాలు దీనికి తాజా ఉదాహరణ.

మోడీ ప్రభుత్వం వచ్చిన తర్వాత భారతదేశ విస్తరణవాద ధోరణి మరింతగా పెరిగిపోయింది. పొరుగు దేశాలతో పరస్పర సంబంధాలు తీవ్రంగా దెబ్బతింటున్నాయి. చైనాను చుట్టుముట్టాలనే అమెరికా సామ్రాజ్యవాద అగ్రరాజ్యపు విధానాన్ని తలకెత్తుకోవడం కోసమే మోడీ ప్రభుత్వం వివిధ రకాల పథకాలు, కార్యక్రమాలు చేపట్టింది. ఇటీవల, మోడీ అసోంలోని బ్రహ్మపుత్ర నదిపై 9 కి.మీ. వంతెనను ప్రారంభించడం నిజానికి అరుణాచల్ ప్రదేశ్‌తో కనెక్టివిటీలో

వేగాన్ని పెంచడం, తద్వారా 'చైనాను చుట్టుముట్టే' అమెరికా పథకాన్ని ముందుకు తీసుకెళ్లడం కోసమే. నిజానికి భారతదేశ రాజకీయ, ఆర్థిక, సాంస్కృతిక, సైనిక, విదేశీ విధానం, పరిపాలనా విధానం - సకల క్షేత్రాలలో ఫాసిస్టు విధానాలు, పద్ధతులు అమలు చేయబడుతున్నాయి. వాస్తవం చెప్పాలంటే దేశవ్యాప్తంగా పోలీసు-తుపాకి రాజ్యం అమలవుతున్నది.

మన కర్తవ్యాలు

కామ్రేడ్స్!

మావోయిస్టు పార్టీ, మావోయిస్టు ఉద్యమాన్ని పూర్తిగా రూపుమాపడమే మోడీ ప్రభుత్వపు ఒక ముఖ్యమైన కర్తవ్యంగా అర్థం చేసుకోవాలి. అయితే ఇది కేవలం దేశంలో ఏదో ఒక పార్టీకి సంబంధించిన ఇష్టాయిష్టాలతో చేసిన నిర్ణయం కాదు, అలా అవ్వడానికి అవకాశం లేదు. ఎందుకంటే, భారత పాలకవర్గ పార్టీలు భూస్వామ్య, సామ్రాజ్యవాద దళారీ పార్టీలు. అందువల్ల, ఏ పార్టీ అయినా, ఏ రంగు ప్రభుత్వం అయినా సామ్రాజ్యవాదం, ప్రత్యేకించి అమెరికా సామ్రాజ్యవాదపు నిర్దేశానికి అనుగుణంగా ఎల్ఐసి పాలసీ (తక్కువ తీవ్రత కలిగిన యుద్ధం)లోని వివిధ అంశాలను పూర్తిగా అమలు చేస్తున్నాయి. యుపిఏ హయాంలో ఇదే జరిగింది. ప్రస్తుతం ఎన్‌డిఏ హయాంలో మరింత దూకుడుగా జరుగుతున్నది. అందువల్ల ఇది కేవలం మోడీ ప్రభుత్వం గద్దె నెక్కిన తర్వాతే ప్రభుత్వానికి ముఖ్యమైన పనిగా మారిందనేది కాదు. యుపిఏ-1, యుపిఏ-2 ప్రభుత్వాలపై ఒకసారి దృష్టి సారిస్తే, ఆ రెండు ప్రభుత్వాలూ మావోయిస్టు పార్టీనీ, మావోయిస్టు ఉద్యమాన్నీ 'దేశ అంతర్గత భద్రతకు అత్యంత ప్రమాదం' అని చెప్పి మన పార్టీనీ, ఉద్యమాన్నీ రూపుమాపే పనికి అత్యంత ప్రాధాన్యత నిచ్చి కొనసాగించాయి. 'ఆపరేషన్ గ్రీన్ హంట్' మొదటి రెండు దశలు ఆ ప్రభుత్వాలే కొనసాగించాయి. అయితే ఫలితం ఏమైంది? అవి నిర్ధారించుకున్న లక్ష్యాలను సాధించడంలో చాలా వరకూ విఫలమయ్యాయనడానికి చరిత్ర సాక్షిగా నిలిచింది. ఇందుకు భిన్నంగా మావోయిస్టు పార్టీ, ఉద్యమం ప్రజల్లో వేళ్లూనుకుంది. వేలాది మంది కామ్రేడ్స్ అమరత్వాల కారణంగా భారీ నష్టాన్ని ఎదుర్కొన్నప్పటికీ పార్టీ అనేక అనుభవాలను సంపాదించుకొని, గుణపాఠాలను తీసుకొని బలోపేతమయ్యింది.

ప్రస్తుతం బ్రాహ్మణీయ హిందూ ఫాసిస్టు మోడీ ప్రభుత్వం అమెరికా సామ్రాజ్యవాదంతో సహా యావత్తు సామ్రాజ్యవాదుల నుంచి, అభివృద్ధి నిరోధకుల నుంచి అన్ని రకాల మద్దతును తీసుకొని విప్లవోద్యమాన్ని పూర్తిగా నాశనం చేయడం కోసం 'ఆపరేషన్ గ్రీన్ హంట్' మూడవ దశ పథకాన్ని అమలు చేస్తున్నది. 'చుట్టుముట్టు-నాశనం చేయి' క్యాంపెయిన్‌లో లేదా వివిధ రకాల అణచివేత క్యాంపెయిన్లలో, సరెండర్ పాలసీలో లేదా మానసిక యుద్ధంలాగా దుష్ప్రచారాన్ని కొనసాగించే పాలసీలో, వివిధ రకాల సోకాల్డ్ సంస్కరణ కార్యక్రమాలు లేదా

అభివృద్ధి ఢంకా భజాయించే కార్యక్రమాలలో – అన్నింటిలోనూ మోడీ ప్రభుత్వం పూర్తిగా మార్పు తీసుకొని వచ్చింది. మోడీ ప్రభుత్వం గద్దె నెక్కిందో లేదో మావోయిస్టులను నిర్మూలిస్తానని ప్రకటించింది. మరింత ఎక్కువ సంఖ్యలో పారామిలటరీ బలగాల బెటాలియన్లను నిర్మించి మావోయిస్టు ప్రాంతాలలో మోహరిస్తున్నది. అలాగే 'తమ వేలితో తమ కంటిలో పొడిచే' అత్యంత అభివృద్ధి నిరోధక విధానంలో భాగంగా 'బస్తరియా బెటాలియన్', 'పహాడియా బెటాలియన్' లేదా 'స్థానిక ఆదివాసీ బెటాలియన్'లను నిర్మించి 'ఆదివాసులను ఆదివాసులకు వ్యతిరేకంగా పోరాడే' విధంగా అభివృద్ధి నిరోధక ఎల్ఐసి పాలసీని అత్యంత దూకుడుగా అమలు చేస్తున్నది.

మరో హేయ విధానంగా, యుపిఏ ప్రభుత్వం అమలు చేసిన సరెండర్ లేదా లొంగుబాటు పాలసీని, దాని మాటల్లో 'మరింత ఆకర్షణీయంగా' తయారు చేయడం కోసం మునుపటి కంటే చాలా అధికంగా డబ్బు దొరుకుతుందనే దురాశను పెంచేస్తున్నది. మన కామ్రేడ్స్‌ను, కార్యకర్తలను సరెండర్ చేయించాలని వారి కుటుంబాలపై ఒత్తిడి తీసుకొస్తున్నది. అలా చేయకపోతే వారిని చిత్రహింసలు పెడతామనీ, జైలులో పెట్టి కుళ్లిపోయేలా చేస్తామని కూడా బెదిరిస్తున్నది. చిల్లిగవ్వ లేకుండా వారి ఆస్తుల్ని జప్తు చేసుకుంటున్నది.

పైన పేర్కొన్న యావత్తు విప్లవ వ్యతిరేక పాలసీలను తిప్పికొట్టేందుకు మన మొట్టమొదటి, ప్రధానమైన పని, సిసి నుంచి ఏసి వరకూ, ప్రజా సంఘాల వరకూ నాయకత్వాన్ని రక్షించడం, పార్టీనీ మరింతగా బోల్షివీకరించడం, శత్రు బహుముఖ దాడిని బహుముఖ ఎదురుదాడి ద్వారా తిప్పికొట్టేందుకు యావత్తు పార్టీ కేడర్లను, విప్లవ ప్రజలను అన్ని రకాలుగా శిక్షణ నిచ్చి, సమర్థవంతులుగా తీర్చిదిద్దటం. వారు మరింత మెరుగైన ప్రతిఘటనా చర్యలు చేయగలిగేలా చేయాలి. ఇందుకోసం మిలటరీ శిక్షణ పెంచాలి. వారు ఎదురుదాడిని సరైన రీతిలో ప్రజాయుద్ధంగా మార్చగలిగేలా చేయాలి. మనం తప్పకుండా రాజకీయ, నిర్మాణ, సైనిక సన్నాహాలు చేసుకునే పనిని ఒక క్యాంపెయిన్‌లా నిర్వహించాలి. సైనిక ఎదురుదాడి చర్యలు, దుష్ప్రచారాన్ని తిప్పికొట్టే ప్రచార క్యాంపెయిన్లు నిర్వహించడం, తీవ్రమైన ప్రజా సమస్యలను చేపట్టి ప్రజా ఉద్యమాలను నిర్మించడం మొదలైన వాటి కోసం మనం తీవ్రంగా కృషి చేయాలి. దీంతో పాటు యావత్తు ప్రగతిశీల, ప్రజాస్వామిక శక్తులతో సహా బ్రాహ్మణీయ హిందూ ఫాసిస్టు శక్తులకు వ్యతిరేకంగా యావత్తు మిత్ర శక్తులతో కలిసి ఉద్యమాన్ని నిర్మించడం కోసం కృషి చేయాలి. అఖిల భారత స్థాయిలో వీలైనంత త్వరగా ఒక ఐక్యసంఘటన లేదా విశాల వేదికను నిర్మించి దేశ ప్రజల ముందుంచాల్సిన అవసరం ఉంది.

కామ్రేడ్స్!

తీవ్రమైన సవాళ్లను విజయవంతంగా ఎదుర్కోవడం ద్వారానే మనం భారత విప్లవాన్ని

మునుముందు పురోగమింపజేయగలుగుతాం. అందువల్ల మనం అన్ని రకాల సవాళ్లను ఎదుర్కోవడం కోసం అన్ని రకాల సన్నాహాలు పూర్తి చేసుకోవాలి. అంటే, పైన పేర్కొన్న అన్ని రకాల కర్తవ్యాలను పూర్తిగా అమలు చేయడం మన తక్షణ, ముఖ్యమైన కర్తవ్యం.

ఆ విధంగా చేయడం ద్వారా మనం విప్లవంలో మూడు అద్భుత ఆయుధాలను అంటే పార్టీ, ప్రజాసైన్యం, ఐక్యసంఘటనల నిర్మాణాలను పటిష్టం చేసుకుంటూ, వాటిని నిరంతరం బలోపేతం చేయగలుగుతాం. పార్టీని సరైన అర్థంలో బోల్షివీకరణ చేయకుండా మనం ఒక్క అడుగు కూడా ముందుకు వేయలేమని మనం గుర్తుంచుకోవాలి. రండి, అన్ని రకాల బలహీనతలు, లోపాలను మాటల్లో కాకుండా చేతల్లో అధిగమించేందుకు దృఢసంకల్పంతో పూనుకుందాం, పార్టీ అంతర్గత ఐక్యతను కంటికి రెప్పలా రక్షించుకుంటూ దాన్ని మరింత బలోపేతం చేద్దాం, 'అతివాద', మితవాద రివిజనిజాలతో సహా అన్ని రకాల రివిజనిజాలను ఓడిస్తూ సరైన పార్టీ పంథాను, విధానాలను, పనిశైలిని దృఢంగా అమలు చేద్దాం.

నిస్సందేహంగా మార్గం మెలికలు-మలుపులతో, కఠినంగా, జటిలంగా ఉంది, కానీ ఎంఎల్ఎంను, పార్టీ పంథాను అంటిపెట్టుకొని ఉంటే మనం సకల అడ్డంకుల్ని అధిగమిస్తాం. 'గెరిల్లా యుద్ధాన్ని మొబైల్ యుద్ధంగా మారుస్తూ', 'పిఎల్‌జిఏను పిఎల్ఏగా వికసింపజేస్తూ', బేస్ ఏరియాలను నిర్మించే తక్షణ, ప్రధాన కర్తవ్యాన్ని పరిపూర్తి చేస్తూ భారత నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవాన్ని పరిపూర్తి జేయగలం.

రండి, మన గొప్ప అమరుల అసంపూర్ణ కర్తవ్యాలను, కన్న కలల్ని పరిపూర్తి చేయడం కోసం సాహసంగా వర్గ యుద్ధ మైదానంలోకి దూకుదాం.

చరిత్ర సాక్షిగా అంతిమ విజయం ప్రజలదే. నిశీధి రాత్రిని పటాపంచలు చేస్తూ వేకువ కిరణాలు విచ్చుకుంటాయి. భారత విప్లవం విజయవంతమై తీరుతుంది, అంటే మొదట నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవం, దీని తర్వాత వెంటనే సోషలిస్టు విప్లవం కూడా విజయవంతమై తీరుతుంది.

రష్యన్ విప్లవ శతాబ్ది వేడుకల లక్ష్యాన్ని సరైన అర్థంలో, కేవలం భారత నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవంలో వేగాన్ని తీసుకొని వచ్చి, దాన్ని విజయవంతం చేయడం ద్వారానే, దాని తర్వాత అడుగుగా సోషలిస్టు సమాజ స్థాపన వైపు పురోగమించడం ద్వారానే సరైన విధంగా నిర్వహించుకోగలుగుతాం. ఇదే పార్టీ పిలుపు.